

# EESTI SPORDI infoleht

**Moskvas vahetus olümpiavõim  
lk 12-14**



**ESC rääkis Tallinnas vabatahtlikkusest . . . . .lk 3-4**

**Noorte olümpiapäevadel kogemusi hankimas . . .lk 4**

**EOK perepäev tõi spordirahva kokku . . . . .lk 8**

## Üllatusteta valimised

Rahvusvahelise Olümpiakomitee seekordne istungi-teseeria Moskvas kestis kokku kaheksa päeva – kõigepealt täitevkomitee istungid ja seejärel 112. istungjärk – ning päädis mitmekümne läbiarutatud teema või tehtud otsusega. Laia üldsuse jaoks olid olulised vaid kaks päevakorrapunkti: esiteks, kellest saab ROK-i uus president ja teiseks, kes korraldab 2008. aasta suveolümpiamängud.

ROK-i presidendiks valiti ettearvatult Jacques Rogge, suurepärase mainega Belgia arst, sündinud diplomaat, kes tuntud oma konsensust-taotleva tööstiili poolest. Rogge'i kindel võit lõunakorealase Kim Un Yongi, kanadalase Dick Poundi, ungarlase Pal Schmitti ja ameeriklanna Anita DeFrantzi üle polnud üllatus.

Enne valimisi Rogge'i tugevaimaks konkurendiks peetud Kim oli tegelikult kõvasti üleblufitud. Kimi sporditundmine ja keelteoskus olnud ülepakutud, toetajatering väiksem, kui kuluarvudes spekulatsioonid. Kuluarvinfo räägib, et nagu oli arvata, leidis Kim rohkemsti sõpru Aafrikast, ent loodetust vähem. Kimi ei toetanud isegi mitmed Aasia riigid ja nii oli allajäämine Rogge'ile ülisuur.

Ka Poundi võimalusi näidati enne valimisi suurematena, kui need tegelikult olid. Ehkki kanadalasel on vaieldamatuid teeneid olümpialiikumise ees, eelkõige dopingu- ja turundusküsimuste lahendamisel, jäi vaid sellest väheks. Poundi töö ROK-i korruptsiooniahela peauurijana osutus talle vastu ootusi hoopis bumerangiks – mitmetel skandaaliga rohkem või vähem seotud liikmetel oli seoses Poundi nimega isiklikult ebameeldivat meenutada. Tõrvatilga lisas kindlasti ka Poundi vähene paindlikkus.

Rogge sai juhtida poliitiliselt ühtse olümpialiikumise, mille läheb majanduslikult suurepäraselt. Ent see ei tähenda, et Rogge'i pea kohal pilvi poleks. Ka Rogge ise saab aru, mis on järgnevat aastate töö põhiriidud – esiteks spordi valukohad: doping, vägivald, korruptsioon ja rassism, teiseks olümpiamängudega seonduv, eelkõige gigantismi jõuline vähendamine. Loomulikult ei saa Rogge unustada, et samal ajal tuleb ka pesa, ROK, puhas hoida.

Nagu oli loogiline Rogge'i valimine presidendiks, oli ootuspärane ka Pekingi valimine 2008. aasta suveolümpiamängude korraldajalinnaks.

Vaatamata sellele, et enne valimisi tehti Pekingile kõva vastupropagandat teravikuga inimõigustele ja "Tiibeti küsimusele", ei saanud selle tõhususse ülemääratõsiselt suhtuda. Vastupropagandat tehti ka näiteks 1936., 1980. ja 1996. aasta olümpialinnade valimisel, kõik teavad, kuidas asi lõppes. Valijad – ROK-i liikmed – olid optimistid, teadvustades, et mängud peetakse alles 2008. aastal. Paljudel oli meeles ka Lõuna-Korea näide varem üsna suletud maa avanemisest paljuski tänu mängudele.

Ei saa salata sedagi, et Peking tegi enne valimisi konkurentidest enam tööd. Ehkki Toronto kandidatuur oli tehniliselt parim ja Pariisi taga pidanuks justkui olema komitees enamuse moodustavad eurooplased, hoidsid mõlemad kummaliselt madalat profiili.

On arvatud, et sümbolikat armastav Samaranch tegi enne valimisi kõvasti lobby Pekingi poolt. Samaranchi on kõvasti rünnanud Pariisi kandideermiskomitee esimees Claude Bebear, ent praegu tundub see juba nokauti löödud poksija rusikatega vehkimisena pärast matši.

Vehkimiseks on juba hilja, täntamiseks liiga vara. Ootame ära 2008. aasta.



Juuli keskel Moskvas peetud Rahvusvahelise Olümpiakomitee 112. istungjärkul oli kaks põhiteemat, ehkki kokku oli päevakorras mitukümmend punkti.

16. juulil valiti ROK-i presidendiks Jacques Rogge, kes võitis ülekaalukalt salajase hääletuse teise vooru nelja vastaskandidaadi ees. Rogge asub ametisse Juan Antonio Samaranchi asemel, kes juhtis ROK-i 21 aastat.

Kolm päeva varem valiti Hiina pealinn Peking 2008. aasta suveolümpiamängude korraldajaks. Võitja selgus juba teises voorus, sest Peking kogus salajasel hääletusel kolm häält rohkem kui võiduks vajalikud 53.

**EESTI SPORDI infoleht**

**Eesti Spordi Infoleht** Juuli-august 2001, nr. 5 (5) ilmub alates 2001. a.

Vastutav toimetaja: Sven Sommer [sven@eok.ee](mailto:sven@eok.ee)

Väljaandjad:

**Eesti Olümpiakomitee**  
Regati pst 1, 11911 Tallinn  
Tel. 3726398081  
3726398082  
3726398772  
Faks 3726398773  
E-post [eok@online.ee](mailto:eok@online.ee)  
[www.eok.ee](http://www.eok.ee)

**Eesti Spordi Kesklüht**  
Regati pst 1, 11911 Tallinn  
Tel. 3726398050  
3726398051  
Faks 3726398053  
E-post [eskl@eskl.spin.ee](mailto:eskl@eskl.spin.ee)  
[www.sport.ee](http://www.sport.ee)

**Paber: Antalis**  
Betooni tee 6  
11415 Tallinn  
Tel. 3726201562  
Faks 3726201572  
E-post [ave.aavastik@antalis.ee](mailto:ave.aavastik@antalis.ee)  
[kristina.viljat@antalis.ee](mailto:kristina.viljat@antalis.ee)  
[www.antalis.ee](http://www.antalis.ee)

**Trükk: Prisma Print**  
Tartu mnt 63, 10115 Tallinn  
Tel. 3726115530  
Faks 3726115531  
E-post [prisma@prismaprint.ee](mailto:prisma@prismaprint.ee)  
[www.prismaprint.ee](http://www.prismaprint.ee)

**Kujundus: Gromit E.S.T.**  
Akadeemia tee 21  
12618 Tallinn  
Tel. 3726397075  
Faks 3726397074  
E-post [info@est.ee](mailto:info@est.ee)

## A – aktuaalne

### Teema: Euroopa spordikonverents . . . 3

27.-29. juunini toimus Tallinnas 15. Euroopa spordikonverents – Euroopa spordi erinevate huvide platvorm, mille arutletakse spordipoliitika eri külgede üle ning vahetatakse nägemusi sellest, kuidas Euroopa üldine areng mõjutab sporti ja sport omakorda ühiskonna arengut. Kolme päeva jooksul peeti hotellis Radisson SAS paarkümmend ettekannet teemal Sports volunteer – quo vadis? (Vabatahtlikud spordis – quo vadis?), mis oli inspireeritud ÜRO otsusest kinnitada 2001. aasta Rahvusvaheliseks Vabatahtliku Töö Aastaks.

### Noortespord: olümpiapäevad Murcias 4

22.-26. juulini Lõuna-Hispaania Murcias peetud Euroopa noorte olümpiapäevadel tegid 26 Eesti noortespordlast kaasa viiel alal: kergejõustikus, ujumises, judos, neidude korvpallis ja purjetamises. Edukaima etteaste tegi ettearvatult noorte maailmameister kaheksavõistluses Rene Oruman. 110 m tõkkejooksu finaalis saavutas Oruman viienda koha ajaga 13,73. Ülejäänud Eesti sportlastest seekord keegi esikuuikuisse ei mahtunud.

## B – organisatsioonid

### Alaliit: ratsutamine . . . . . 6

Ratsutamine on spordiala, kus Eesti esindajad olümpia-konkurentsis veel võistelnud pole. Nüüd on Eesti Ratsaspordiliit võtnud eesmärgiks viia oma parimad olümpiale. 2004. aasta Ateena olümpiale plaanitakse saata üks sportlane, aastaks 2008 aga on kavas välja panna takistussõidu neljaliiikmeline võistkond. Planid näivad ilusad, kuid ratsutamises ei sõltu kõik vaid sportlase võimetest, vaja on veel ka hobuseid, kes oleksid võimelised maailma parematega konkureerima.

### Fotoreportaaz: 5. EOK perepäev . . . 8

7. juulil korraldas Eesti Olümpiakomitee Tallinna botaanikaaias arvult juba 5. perepäeva, kuhu olid kutsutud EOK liikmed, endised ja tänased tippsportlased, sponsorid, spordialaliitude esindajad ja ajakirjanikud ning mõistagi koos peredega.

### EOK: juulikuu tegevuse ülevaade . . . 9

### Idee fixe: kas Eesti vajab spordiinfokeskust? . . 9

Eestis on küll hulgaliselt spordiinformatsiooni, ent see on suures osas staatiline informatsioon. Täna võib öelda, et Eestis ei toimu spordiinfo kogumist, töötlemist, taasesitamist ja infoteenuse pakumist kaasasõetate vahenditega. Koordineeritult on see ka praktiliselt võimatu.

### Teised asutused, organisatsioonid ja alad . . . . . 11

Kultuuriministeerium, spordimuuseum, spordipoliitika, liikumisharrastus.

## D – rahvusvaheline

### Moskvas valiti ROK-i presidenti ja olümpialinna . . . . . 12

## E – kommentaar

### Milliseks kujuneb Rogge'i ajastu ROK-is? . . . . . 15

Tiit Karuks arutleb, et Jacques Rogge'i valimine ROK-i presidendiks oli hea sõnum eeskätt Euroopale ja Põhja-Ameerikale. Skandaalide räsitud Belgias vallandas see aga tõelise rõõmupuhangu. Rogge'i valimist ROK-i peasekretäriks võrreldakse Belgias kroonprints Philippe'i õnnestunud abieluga 1999. aasta detsembris. Printsess Mathilde on olnud Belgiale reklaam, nüüd oodatakse sama Rogge'ilt.

# Vabatahtlikud spordis – quo vadis?

SVEN SOMMER

27.-29. juunini toimus Tallinnas 15. Euroopa spordikonverents. Nimetatud konverentsi peetakse 1973. aastast iga kahe aasta tagant ja sellel on Euroopa spordi erinevate huvide platvorm, nii saavad mitteriiklike ja riiklike spordiorganisatsioonide ja institutsioonide esindajad kõrgel tasemel arutada spordipoliitika eri külgede üle ning vahetada nägemusi sellest, kuidas Euroopa üldine areng mõjutab sporti ja sport omakorda ühiskonna arengut.

Kolme päeva jooksul peeti hotellis Radisson SAS parkümmend ettekannet teemal Sports volunteer – quo vadis? (Vabatahtlikud spordis – quo vadis?), mis oli inspireeritud ÜRO otsusest kinnitada 2001. aasta Rahvusvaheliseks Vabatahtliku Töö Aastaks.

## Suurriikide spordijuhid Tallinnas

Tallinnas toimunud spordi suurfoorumist võttis osa ligi 150 delegaati, kelle seas olid 30 Euroopa riigi spordi keskliitude, olümpiakomiteede ja riiklike spordistruktuuride, samuti Euroopa ja rahvusvaheliste olümpia- ja spordiorganisatsioonide ning -föderatsioonide juhid.

Euroopa suurriikide spordijuhtidest viibisid Tallinnas Prantsusmaa noorsoo- ja spordiminister Marie-George Buffet ja olümpiakomitee president Henri Serandour, Saksamaa spordi keskliidu president Manfred von Richthofen ja olümpiakomitee president Walter Tröger.

Muudest riikidest olid Islandist kohal olümpiakomitee president Ellert B. Schram, Luksemburgi spordiminister Guy Fusenig ja olümpiakomitee president Marc Theisen ning korraldajamaalt Eestist kultuuriminister Signe Kivi ja olümpiakomitee president Tiit Nuudi.

## Hakatuses räägiti naiste osast spordis

Spordikonverentsi sissejuhatuses räägiti 27. juunil naiste osast spordis organisatsiooni European Women and Sport (EWS) avatud koosoleku raames.

23 Euroopa riigi esindajate osavõtul toimunud koosoleku avas kultuuriminister Signe Kivi, tutvuskõnega esines ÜRO vabatahtlike koordinaator Sharon Capeling-Alakija.

Koosolekul arutati mitmeid küsimusi, mis seotud naiste rolliga ning naisvabatahtlike tegutsemisega spordis. Koosolekul osalenud tõesid, et vaatamata viimastel aastatel toimunud posi-

tiivsetele tendidetele, on naised spordis, eriti spordijuhtimises ikkagi vähe. Kohalviibinud arutasid võrdõigussuhtlusega seotud probleemistikku, spordis juhtivatel positsioonidel olevad naised rääkisid oma kogemustest. Samuti diskuteeriti võimaluste üle suurendada spordis tegutsevate naisvabatahtlike arvu ja anda neile rohkem otustamisõigust.

Sama päeva õhtul toimus Estonia kontserdisaalis 15. Euroopa spordikonverentsi pidulik avamine. Pidulikul tseremoonial esinesid tutvuskõnedega riigikogu esimees Toomas Savi, kultuuriminister Signe Kivi ja ÜRO vabatahtlike koordinaator Sharon Capeling-Alakija. Kirjaliku tervituse saatis konverentsile ROK-i president Juan Antonio Samaranch.

## Esimene tööpäev

28. juunil jätkus konverents istungitega hotellis Radisson SAS.

Esimese istungi pealkirjaks oli "Vabatahtlik töö lootuste ja reaalsuse vahel". Kõneles Sharon Capeling-Alakija ning Norra spordi ja kehakultuurilüükooli professor Berit Skirstad vaatles probleemi läbi teadlase pilgu.

Teine istung oli pealkirjastatud "Kas spordil on vabatahtliketa tulevikku?" Göttingeni ülikooli professor dr Jürgen Schröder ja Saksamaa Spordi Konföderatsiooni president Manfred von Richthofen rääkisid sellest, kuidas on olukord viimasel ajal muutunud ning millised on trendid Euroopas.

Professor Heinz Keller Šveitsist, Slovenia teadus-, haridus- ja spordiministeeriumi kantsler Drago Balent ning EOK president Tiit Nuudi püüdsid lahti mõtestada vabatahtlikkuse tähendust kaasaja ühiskonnas.

Kolmas istung kandis pealkirja "Praktilised vajadused vabatahtlikuks tööks tulevikus". Professor dr Peter Kapustin ja dr Christa Thiel Saksamaalt rääkisid vastavalt pensionäride ja naiste kaasamisest vabatahtliku töö juurde. Akaadeemilise vaatenurga andis küsimusele dr Lucas Meijs Hollandist Erasmuse ülikoolist.

Päeva viimane, neljas istung oli kantud teemast "Kuidas saab riik ergutada vabatahtlikku tööd?" Esinesid Euroopa Nõukogu esindaja Diane Murray, Valegevene spordi- ja turismiministeeriumi esindaja Nikolai Vorobjov ja Turu aselinnapea dr Kaija Hartiala.

## Teine tööpäev

29. juunil toimus Radisson SAS-is konverentsi viimane istung ja lõpetamine.

Viies istung sisaldas mitmesuguseid protseduurilisi tegevusi, muuhulgas ESC lipu sümbolset üleandmist järgmise konverentsi korraldajale Horvaatiala.

Esimesel arutlusringil räägiti kahel teemal: "Kui meil poleks vabatahtlikke" ja "Kas spordil oleks tulevikku vaid vabatahtlikega?". Ettekande tegid Hans Groggl Austriast ja Kerstin Ekman Soome Spordiliidust.

Teise arutlusringi teemal "Tähelepanu vabatahtlikele – praktika ja kogemused" kõneles Rahvaste Ühenduse mängude vabatahtlike koordinaator Amy Parrish-Rett Suurbritanniast.

Euroopa spordikonverentsi töö lõpetati pressikommünikee koostamisega, mille luges ette ESC täitevkomitee liige John Scott Suurbritanniast.



Dr. Lucas Meijs



Sharon Capeling-Alakija



Dr. Christa Thiel



Dr. Peter Kapustin

# Noorte olümpiapäevadelt medalita, kuid kogemuse võrra rikkamana

SVEN SOMMER, Murcia-Tallinn

## Euroopa noorte olümpiapäevad 2001



### Tulemused

#### Kergejõustik

5. Rene Oruman	110 m tj	13,73
7. Egle Uljas	400 m	57,54
7. Liina Lankei	kõrgus	1.70
11. Riho Õil	kõrgus	2.00
10. Andres Ukkivi	kaugus	6.68

#### Ujumine

9. Jane Trepp	100 m selili	1.08,24
10. Nino Metsar	200 m liblikat	2.31,51
11. Miko Mälberg	100 m vabalt	54,70
11. Jane Trepp	100 m rinnuli	1.16,53
11. Nino Metsar	100 m liblikat	1.07,39
12. Jane Trepp	200 m rinnuli	2.44,97
18. Miko Mälberg	100 m selili	1.02,79
18. Nino Metsar	200 m kompleksi	2.34,74
19. Rasmus Kütt	200 m selili	2.29,44
21. Vladimir Sidorkin	200 m vabalt	2.02,84
24. Vladimir Sidorkin	400 m vabalt	4.26,05
DNF Vladimir Sidorkin	1500 m vabalt	

#### Judo

7. Jaanus Makko	+90 kg	võitis Ilija Lucici (Jugoslaavia), kaotas Jevgeni Kovalevskile (Valgevene) ja Michal Kwashnikile (Poola)
Nikolai Novitski	-55 kg	kaotas Armen Ispirjanile (Armeenia) ja David Svimonisvilile (Gruusia)
Kaspar Ojakäär	-73 kg	kaotas Emilie Taurinesile (Prantsusmaa)
Katarina Tširkina	-48 kg	võitis Mette Thomseni (Taani), kaotas Moni Borcherole (Hispaania) ja Hen Boshirile (Iisrael)
Viktoria Mirošnikova	-57 kg	võitis Luna Mölleri (Taani), kaotas Domi Milanovicile (Ungari)

#### Korpall

7. Eesti (Barbara Asu, Mary-Ann Talvistu, Doris Reva, Liis Kangur, Kadri Laev, Katri Pesur, Kätklin Erkmann, Kätlyn Virro, Taisi Luha, Keyu-Katre Kulla)	alagrupis Prantsusmaaga 37:66, Valgevenega 62:74 ja Iisraeliga 56:65, 7.-8. koha mängus Suurbritanniaga 65:50
--	---

#### Purjetamine

19. Patrick Abner	Laser Radial	129 p
-------------------	--------------	-------



22.-26. juulini Lõuna-Hispaanias Murcia peetud Euroopa noorte olümpiapäevadel jäid Eestil medalid võitmata. Arvestades, et enamikule Eesti noorsportlastest oli tegemist elu esimese suurema rahvusvahelise võistlusega, võib seekordset esinemist hinnata kogemuse võrra rikkamaks saamise kandi pealt.

Medalita jäämises pole siiski midagi ebaharilikku, sest seekordses koondises puudusid kindlad võitja-medalisooisikud, nagu Aleksei Budõlin, kes võitis noortepäevadel kulla 1993. aastal Valkenswaardis. Kaasa tegi küll kaheksavõistluse noorte maailmameister Rene Oruman, kuid oma kõrvalalal 110 m tõkkejooksus, sest mitmevõistlust polnud noortepäevadel lihtsalt kavas.

### Osalemine otsustati viimasel hetkel

Eesti noorsportlased löid Murcia kaasa üldse viiel alal 38-liikmelise delegatsiooniga, kellest sportlasi oli 26: kergejõustikus, ujumises, judos, neidude korpallis ja purjetamises. Ka judos, noortepäevade Eesti senisel absoluutsel edulal, polnud vääriist vahetust peale kasvanud, ujumises aga on päris tipuni veel sammuke maad. Neidude korpallis polnud rahvusvahelise koge-

muse puudumisel suurt edu loota, ka ainus purjetaja oli eelkõige kogemusi hankimas.

Ülejäanud kavas olnud aladel Eesti ühel või teisel põhjusel ei osalenud. Teistel pallialadel: noormeeste jalg- ja käsipallis ning neidude võrkpallis polnud see võimalik noortepäevade reglemendi tõttu, mis lubab ühel riigil välja panna vaid ühe pallimänguvõistkonna. Riistvõimlemises jäi osalemata vastava tasemega võistleja puudumisel. Tennise tase noortepäevadel ei peibuta aga ühtki korraliku tasemega mängijat, ehkki teoreetiliselt võinuks kaasa lüüa ka Kaia Kanepi.

Esmakordselt korraldas EOK delegatsioonile ettevalmistuse tõhustamiseks nädalase treeninglaagri Käärikul. Koos laagriga oli Eesti delegatsiooni eelarve üle 500 000 krooni, millest 80% katab EOK ja ülejäänud alaliidud.

EOK otsustas osalemise olümpiapäevadel alles viimasel hetkel, sest Murcia levinud ohtliku nakkushaiguse legionelloosi epideemilise levikuga seoses oli olümpiapäevade toimumine üldse kahtluse all. Legionelloosi ehk leegionäride haigusesse oli epideemia kõrghetkel nakatunud 151 inimest.

EOK võttis vastu otsuse osaleda alles pärast seda, kui Euroopa Olümpiakomiteede Assotsiatsioonist saabus kirjalik kinnitus, mille kohaselt legionelloosi levikule on suudetud panna piir. Murcia olukorda põhjalikult uurinud rahvusvaheline ekspertide grupp jõudis koostöös Hispaania Regionaalse Tervishoiuministeriumiga järeldusele olukorra stabiliseerumises ning haiguse leviku tõkestamiseks võeti tarvitusele maksimi-



Eesti delegatsioon võistles 26 noorsportlast kergejõustikus, judos, ujumises, neidude korvpallis ja purjetamises



Rene Oruman jooksis Eesti noorte rekordi, mille edetabelikõbulikkuse nurjas lubatust tugevam taganttuul.

maalsed abinõud. Samuti tehti kõik uute nakkuskollete avastamiseks. Hispaania Tervishoiu-ministeeriumi tehtud kokkuvõttes rõhutati, et riskid Murcia külastamisel on samasugused kui ükskõik millises Euroopa linnas viibimisel.

Nii said Eesti noorsportlased realiseerida kogutud vormi.

Legionäride haiguse kartuses jäid saabumata Küprose ja Türgi delegatsioonid, Kreekast oli kohal vaid kaks sportlast. Üldse osalesid noortepäevadel 47 maa esindajad kokku üle 2000 sportlase-esindajaga.

350 000 elanikuga Lõuna-Hispaania linnas Murciaas kaasajastati olümpiapäevade tarbeks 10 võistluspaika, mille võistluskorda seadmiseks kulus 500 miljonit pesetet (= 50 miljonit krooni). Korraldamisele kaasati 700 vabatahtlikku ja 600 politseinikku.

### Korralduslik külg lonkas üht jalga

Eesti delegatsiooni igapäevast tööd korraldas neljaliikmeline administratsioon, kuhu kuulusid delegatsiooni juht Martti Raju, Merle Kaljurand, pressiaatasee Sven Sommer ja peaarst Ago Kõrgvee.

Kuigi igat delegatsiooni abistasid kohalikud vabatahtlikud, oli viimaste kesise keeleoskuse tõttu suhtlemine komplitseeritud. Korraldamise üldmulje oli mõneti vastandlik. Positiivset poolt – suhteliselt ladusad võistluste korraldamist ja välist korrapära, kippus aeg-ajalt varjutama negatiivne külg – transpordi ettearvamatu liikumine, võistlustulemuste viibimine ja vargused delegatsioonide majutuspaikades. Organisatsioonilises tegevuses löi ikka ja jälle läbi eriti lõunahispaanlastele omane *mañana*- (ehk "homsele lükkamise" või "kuhugi pole kiiret") mentaliteet.

Päevad avati ja lõpetati suursuguste pidustuste-

ga, kuid mõneti pani imestama olümpiapäevade kui olümpialiikumise osa nõrk et mitte öelda olematu seotus kultuuriga – korraldajate poolt ei pakutud viie päeva jooksul ainsatki kultuuriüritust. Usun, et enamik noortepäevadel osalenu- test lahkusid Murciaist ja Hispaaniast samasuguste teadmistega, millistega nad sinna saabusid.

### Eredaid sähvatusi ei tulnud

Eesti koondislastel jäid tähed taevast toomata.

Edukaima etteaste tegi ettearvatult Ando Palginõmme kasvandik Rene Oruman. 110 m tõkkejooksus, kus kaasa tegi 17 võistlejat, pääses Oruman finaali kuuenda ajaga (14,27). Finaalis jooksis maailmameister üle nii isikliku (13,96) kui Eesti noorterekordi, kuid viienda koha andnud 13,73 ei luba uueks margiks kinnitada lubatust tugevam (+3,9 m/s) taganttuul. "Tulemusega jäin rahule, kuid mitte jooksuga," kommenteeris Oruman.

Seitsmendaid kohti tuli kaks. Egle Uljas läks 400 m jooksus finaali küll viienda ajaga, kuid finaalis jäi nii sellest (56,74) kui isiklikust rekordist (56,63) kaugemale (57,54). Sama koha sai Liina Lankei kõrgushüppes kümne võistleja konkurents 1.70-ga (isiklik rekord 1.73).

Lõppvõistlusele jõudsid ka Andres Ukkivi kõrgushüppes (10. koht 6.68-ga) ja Riho Õll kõrgushüppes (11. koht 2.00-ga).

Ujumises hindas treener Tõnu Meijel eelkõige kohanemist raskete võistlustingimustega – kuumus ja välbassein ning isiklike rekordeid.

Suhteliselt edukalt esines 13-aastane Jane Trepp, kes püstitas isiklikud tippmargid nii 100 m seliliujumises (9. koht 1.08,24-ga) kui 200 m rinnoliujumises (12. koht 2.44,97-ga). Lisaks tuli 100 m rinnulidistantsil 11. koht 1.16,53-ga.

Aasta vanem Nino Metsar sai 10. koha 200 m liblikujumises 2.31,51-ga ja 11. koha 100 m liblik-

ujumises 1.07,39-ga (eelujumises 1.07,34), 200 m kompleksis oli ta 2.34,74-ga 18.

Isikliku rekordi püstitas ka Miko Mälberg 100 m vabaujumises 54,70-ga, mis andis 11. koha. 100 m selilidistantsil oli ta 1.02,79-ga 18.

Rasmus Kütt oli 200 m seliliujumises 2.29,44-ga 19., Vladimir Sidorkin 200 m vabaltujumises isikliku rekordi 2.02,84-ga 21. ja 400 m vabaltujumises samuti isikliku margi 4.26,05-ga 24. 1500 m vabaltujumise pidi Sidorkin jalakrampide tõttu katkestama.

Eesti senisel edukaimal noortepäevade alal judol polnud seekord Budõlini või Padari masti tegijaid välja panna. Treener Andres Põhjala kirus ka suhteliselt ebamugavat loosi ja kohtunike mõningast erapoolikust, kuid tõsi on ka see, et iga meie judoka sai teenitud koha.

Ainsana jõudis arvestavale kohale Jaanus Makko, kes üle 90 kg kaaluvate noormeeste seal jäi 12 võistleja konkurents 7. kohale. Nikolai Novitski (-55 kg), Kaspar Ojakäär (-73 kg), Katarina Tširkina (-48 kg) ja Viktorija Mirošnikova (-57 kg) paremate sekka ei mahtunud.

Korvpallinaiskond Maia Dorbeku ja Kaire Asi juhendamisel sai alagrupis kolm kaotust, kusjuures kõik mängud olid võidetavad. Ka siin andis tunda kogemuste puudumine, mis väljendus lihtsates vigades, liigses rabistamises ja viskekartuses. Kokkuvõttes 7. koht.

Purjetaja Patrick Abner seilas Laser Radialil välja kohti peamiselt teises kümnes (14., 15., 18., 20., 17., 13., 10., 16., 17., 14., 13.) ning jäi 24. võistleja hulgas 19. kohale. Esindajana kaasas olnud Kersti Gregor märkis, et saadud kogemused kuludid marjaks ära.

Järgmised Euroopa noorte olümpiapäevad, mis edaspidi hakkavad kandma noortefestivali nime, toimuvad kahe aasta pärast 30. juulist kuni 4. augustini Pariisis.



EESTI RATSASPORDI LIIT

Asutatud 8.07.1922 Eesti Hobusehuviliste ja -kasvatajate Seltsina. Pärast Teist maailmasõda toimus tegevus Eesti NSV Ratsaspordiföderatsioonina.

Rahvusvahelise Ratsaspordi Föderatsiooni (FEI) liige alates 26.03.1992.

Eesti Spordi Keskliidu liige alates 16.01.1991.

Tunnustus	EOK tunnustatud alaliit
Liikmed	25 spordiklubi
Aadress	Regati pst 1-5P 11911 Tallinn
Telefon	639 8919
E-post	erl@sport.ee
Kodulehekülg	www.sport.ee/erl
President	Ivari Padar
Peasekretär	Siim Nõmvoja
Büroo juhataja	Riina Pill

# Eesti ratsutajad ihkavad olümpiamängudele

TOIVO TUKK, ETA



Tallinnas toimunud maailma karika etapil kipsis käega võistelnud Rein Pill pidi jõuproovi katkestama, sest tema ratsu Ecuador tõrkus kaks korda takistuse ületamisel.

Ratsutamine on spordiala, kus Eesti esindajad olümpiakonkurentsis veel võistelnud pole. Nüüd on Eesti Ratsaspordiliit võtnud eesmärgiks viia oma parimad olümpiale.

2004. aasta Ateena olümpiale plaanitakse saata üks sportlane, aastaks 2008 aga on kavas välja panna takistussõidu neljalikmeline võistkond. Välistatud pole ka mõne Eesti koolisõitja osalemine suurkonkurentsis.

Plaanid näivad ilusad, kuid ratsutamises ei sõltu kõik vaid sportlase (ratsutaja) võimetest, vaja on veel ka neljalajgseid, kes oleksid võimalised maailma parematega konkureerima.

## Tasemel sõitjad olemas

Eesti Ratsaspordiliidule pakuti olümpia kohta juba 2000. aasta mängudeks Sydneys, kui Belgia oma kohast loobus. Siis ratsaspordiliit loobus. Pakkumine tuli hilja ning vastaval tasemel hobust lihtsalt polnud.

Eesti Ratsaspordiliidu asepresident Heiti Hääl on siiski veendunud, et Eesti ratsutajaid nähakse olümpiamängudel võistlemas. "Tasemel takistussõitjad on meil olemas. Rein Pill, Gunnar Klettenberg ja Urmas Raag on näidanud ka rajatagustel võistlustel, et suudavad tippkonkurentsis läbi lüüa. 21-aastast Hanno Ellermannit aga pean väga perspektiivikaks sportlaseks. Jääb "pisiasi", muretseda meestele ka väärilised hobused," arwab Hääl.

Kvalifikatsioonivõistlustelt pääsemist OM-ile ei pea Hääl probleemiks. "Vaja on osaleda võimalikult rohkem rahvusvahelistel võistlustel. Rahvuste karika arvestusse kuuluvatel võistlustel tuleb läbida 160 cm kõrgust parkuuri vähemalt kaks korda aasta jooksul kuni nelja karistuspunktiga. Teine võimalus on pääseda OM-ile läbi tiitlivõistluste, MM-i ja EM-i," tutvustab Hääl olümpiale pääsemise süsteemi.

## Hobuseomanike vahel konkurents

Perspektiivis tuleb igale neljast sportlasest muretseda vähemalt neli väärt ratsut. Minimaalselt läheks nende hobuste ostmise Eesti hobuseomanikele ärimeestele maksma vähemalt 8 miljonit krooni, maksimaalselt poole rohkem.

"Ateena OM-i tarbeks tuleks osta 7-8-aastane hobune, kellest kolme aasta pärast võiks tulla olümpiahobune. Hetkel proovib Rein Pill Windsorit," märgib Hääl. "Eesti hobuseomanike vahel on tekkinud konkurents, mis pole mitte väiksem kui sportlaste vahel. Võib-olla ei too hobuste ost suurt tulu, kuid spordile tuleb selline konkurents igati kasuks," on Hääl veendunud ja lisab, et OM on väljakutse ka hobuseomanikele.

Ratsutamise olümpiaprojektile kuluv raha on suur. "Arvan, et investeerida tuleb ligemale 20 miljonit, igale ratsanikule 5 miljonit krooni," rehkendab Hääl ning lisab, et riigilt või

Eesti Olümpiakomiteelt ei oodata suurt toetust, hobuste müük ja ost on siiski eelkõige äri ning öla peavad alla panema ärimehed.

Kui Eesti ratsasport siiski jõuab OM-ile, siis Heiti Hääle sõnusti pole ratsutajailt mõtet nõuda kohe kuldmedalit. "Meie ratsutamisele oleks see lihtsalt identiteedi küsimus, võimalus näidata maailmale, et ka meie oleme olemas. Kuid pääs maailma paarikümne tugevama ratsaspordimaa hulka on Eestile kindlasti jõukohane," räägib Hääl.

## Rein Pill tahaks väärilist hobust

Eesti ühe parema ratsutaja Rein Pilli sõnul on olümpiale pääs siiski rohkem hobusest.

"Selge on see, et võid olla maailma parim sõitja, aga kui sul ikka istumise all head hobust pole, võita ei saa. Ning ka vastupidi. Selleks, et koostöö hobusega klappima hakkaks, kulub aega. Vahest aastaid," selgitab Pill, kes on Eesti takistussõitjaist ainsana kuulunud maailma edetabeli 300 parema hulka. Ta on ka ainus, kes pääsenud MK-sarja finaali.

Pill kahtleb, kas Eestis on hetkel sellist hobust, kes oleks võimeline olümpiakonkurentsis 160 cm kõrgust parkuuri hüppama. "Heal tasemel hobuseid aga peaks olema vähemalt paar-kolm, et saaks rahvusvahelises karussellis kaasa teha ning tekiks ruutini kõrgetel takistustel võistlemiseks."

## Oliver Kruuda:

TOIVO TUKK, ETA

# "Ratsutajad hoiavad Eesti lippu kõrgel."



Mitmed Eesti paremiku kuuluvad võistlushobused on kondiitritootetööstuse Kalev juhatuse esimehe Oliver Kruuda omad. Samas ei tee hobuseomanik saladust sellest, et pole ise kunagi ratsutanud. "Turismireisidel olen küll muulade seljas istunud, kuid võistlushobuste selga pole kunagi roninud, mingi aukartus vist segab," ütleb Kruuda ja lisab: "Ratsaspordi pisiku süstis minusse Eesti praeguseid paremaid ratsutajaid Gunnar Klettenberg, kellega õppisime EPA-s ühel kursusel."

Kruudale kuulub 11 võistlushobust. "Oma hobused ostsin kõik 1997. aastal, mil nende hind polnud veel taevasse tõusnud ning praegu olen ostudega väga rahul."

Tänaseks päevaks on trakeeni tõugu Palladiumist saanud Eesti parim takistussõiduhobune, kes viimastel aastatel on toonud Eesti ratsutamisele mitmeid auhindu. "Oli uhke tunne, kui Soomes Haminas toimus horse-show'l (Soome suuremaid ratsaspordiüritusi) Palladium ja Klettenberg esikohti noppisid," tunnistab Kruuda.

Tasub lisada, et endistest sotsialismimaa-

dest on Eesti ainus, kelle ratsutajad pidevalt rahvusvahelistel võistlustel osalevad. "See pole vähetähtis, et nad Eesti riiki tutvustavad ja on väga hea tunne, kui veel ka võidavad," lisab Kruuda.

Hobuste ülevõlpidamine on küllalt kulukas, keskmiselt kulub ühele võistlushobusele umbes 3000 krooni kuus. Kruuda ütleb, et see talle muret ei tee. "Auhinnarahad, mida minu ratsud nii Eestis kui välismaal toimuvatel võistlustel võidavad, on küllalt korralikud. Vähemalt nii korralikud, et peale maksta ei pea," märgib ta.

Eesti ratsaspordi üheks arengut pidurdavaks asjaoluks on olnud see asjaolu, et kui mõni hobustest hakkab tõepoolest kõrgeklassilisi tulemusi näitama, tekib omanikel kiusatus suksu võimalikult kiiresti ja kasulikult maha müüa. Nii toimiti 1997. aastal Bambukiga, hobusega, keda meie tippratsutaja Rein Pill peab siiani parimaks, kellega võistelnud. Bambuki müügist saadi 100 000 dollarit ning praeguseks on ta oma uutele omanikele Inglismaal selle raha kindlasti kuhjaga tasa teeninud.

Kruuda ütleb, et tema hobuste puhul see oht ei kummita. "Ma pole viie aasta jooksul ühtki oma hobust müünud ega kavatseda seda ka vähemalt lähitulevikus teha. Usun, et mitmete minu hobuste, sealhulgas ka Palladiumi paremad päevad on veel ees. 12-aastane Palladium on praegu parimas võistluseas, kuid miks mitte ei võiks ta

Ärimees Oliver Kruudale kuuluv Palladium on koosratsutaja Gunnar Klettenbergiga saavutanud kõrgeid kohti nii kodu- kui välismaal.

võistelda näiteks veel 2004. aasta olümpiaal?" küsib Kruuda ja lisab: "Usun, et Eestis on juba praegu olemas hobused, kellega olümpiale minna, mitmed neist on Palladiumi järglased."

Miks ikkagi kulutab ärimees oma aega ja raha ratsaspordile ja hobustele, kui on teada, et suurt ja käegakatsutavat tulu ei tõuse?

Kruudal on vastus valmis: "Inimesi on erinevaid ning oma nädalalõppe veedetakse erinevalt. Minule ja mu perekonnale pakub suurt rahuldust iga nädalalõpp, mis veedetud kas siis ratsaspordivõistlustel või lihtsalt hobustega. Uskumatu, kui võrd palju positiivseid emotsioone sellised hetked pakuvad. Vürtsi lisab muidugi juurde see, kui sõidavad omad hobused. Olen võistlustele kutsunud ka oma sõpru ja tuttavaid ning kõik on rahule jäänud."

## Olümpiakomitee juubelihõnguline perepäev

7. juulil korraldas Eesti Olümpiakomitee Tallinna botaanikaaias arvult juba 5. perepäeva, kuhu olid kutsutud EOK liikmed, endised ja tänased tippportlased, sponsorid, spordialaliitude esindajad ja ajakirjanikud ning lõbusat päeva kutsuti kõik veetma mõistagi koos peredega.

Lustlikku üritust juhtis Artur Raidmets, meeleolukaid lugusid esitas mini-Apelsin ning kõige väiksemaid perepäevalisi lõbustasid "Karupoeg Puhhist" tutvavad Puhh ja eesel Iiah. Kehakinnituse eest hoolitses Frens Catering.



1



2



3



4



5

Eesti Olümpiakomitee perepäeva toimumisele aitasid kaasa:



**RAKVERE**  
Heal maitasel on nimi

**Frens**  
Catering



**Paulig**



**Tallinna Botaanikaaed**

1. EOK president Tiit Nuudi näitas head eeskuju ja võttis meeleolukale üritusele kaasa terve pere – abikaasa Maie, tütar Mai-Briti ja isa süles on pere kõige tillem Maileen.

2. Tallinna Sadama juhatuse esimees Riho Rasmann ja tema abikaasa eelistasid nautida perepäeva distantsilt. Tallinna Sadam on olümpiakomitee kauaaegsemaid toetajaid, ettevõtte kannab EOK peasponsori tiitlit juba kolmandat olümpiatsüklit.

3. Endisel tuntud sõudjal EOK täitevkomitee liikmel dr Peeter Mardnal ja olümpiavõitja Jüri Tarmakul oli kindlasti, millest rääkida. Kasvõi kunagisest sportlasteest.

4. Kahtedel olümpiamängudel osalenud epeevehkleja Meelis Loit koos perega pugese palava päikese eest puude varju. Meelis on võimalusel alati leidnud mahti tulla olümpiakomitee korraldatud üritustest osa saama.

5. Lisaks poliitikale ühendab presidendikandidaat Toomas Savi, kunagist Eesti NSV välisministrit Toomas Savi ja riigikogulast Kristiina Ojulandi ka sport. Kui Savi ja Greeni spordilembus on teada, siis Ojuland teeb selles vallas esimesi samme – mõne aja eest valiti ta juhtima Eesti Uisuliitu. Kolmiku vestlust jälgib Toomas Savi abikaasa Kirsti.



# Kas Eesti vajab spordi infokeskust?

Info juhtimine spordi väljal on muutunud väga kompleksseks ja eeldab selles valdkonnas professionaalseid teadmisi ja spetsiaalseid infokeskusi.



On vajalik mõista, et informatsioon kui selline ei eksisteeri omaette ja enda jaoks. See on tegelikult vahend teadmiste edastamiseks ainult teatud kontekstis ja kui see on vastu võetud kellegi poolt, kes on võimeline seda mõistma ja kasutama. Ilma informatsioonita ei saa toimuda teadmiste akumulereerumist ja ilma teadmisteta, mis on rakendatud praktilisel viisil, ei saa toimuda edasiminekut. See on ilmselge eriti spordis, kus informatsioon ja järgnev teadmiste ülekandmine on oluline kõikidel spordi tasanditel.

Informatsioon nõuab vahendit, et ennast väljendada materiaalses maailmas. Selleks vahendiks on dokument, mis võib olla erinevates vormides. Dokument võib olla raamat, ajakiri, brošüür, mikrofilm, arvuti diskett, CD-ROM, foto või videolint. Informatsiooni ja dokumente ei saa teineteisest eraldada; ilma dokumentideta ei ole informatsiooni ja dokumente ilma informatsioonita.

Selleks et need erinevad dokumendid ja nendes leiduv informatsioon oleks organiseeritud ja kogutud nii, et nad muutuksid teadmiste allikaks sporti kaasatud inimestele on vajalik infokeskuse olemasolu. Infokeskuse ülesandeks on toimida vahendajana informatsiooni otsija ja dokumentaalsete allikate (algallikad, võrgustikud), mis sisaldavad vajaminevat informatsiooni, vahel.

Spordiinformatsiooni käsitledes korraldatakse teadmiste hulka, mis katab kõik spordi aspektid teoorias praktikani ja sisaldab erinevaid infoallikaid (multimeediat kuni kirjastatud allikateni). Üldiselt rääkides võib spordi informatsiooni kategoriseerida järgnevalt:

- teaduslik ja tehniline informatsioon, mis rahuldab teadlaste ja tehniliste töötajate vajadusi;
- professionaalne informatsioon, mis on kasutatav ametialasel. See sisaldab nii eelnevat informatsiooni kui ka majanduslikku, seadusandlikku ja sotsiaalset informatsiooni;
- üldhuvipakkuv informatsioon, mis rahuldaks laiemat publiku vajadusi, sh. faktiline ja populaarteaduslik informatsioon.

Selleks et infokeskuse ülesanne oleks asjaosalistele üheselt arusaadav, peab see omama selget missiooni, milleks võib olla näiteks: Infokeskuse missioon on toimida kui keskpunkt spordi informatsiooni kogumisel, dokumenteerimisel, koordineerimisel ja levitamisel, toetamaks seeläbi spordiorganisatsioonide personali, programme ja asjast huvitatud isikuid.

Infokeskuse loomise juures ongi kõige olulisemaks otsustada ära pakkuma hakatava infoteenuse eesmärk. Üldjoontes sõltub eesmärk kahest faktorist:

- selle organisatsiooni vajadused, mille all infokeskus paiknema hakkab
- nende inimeste vajadused, kes selles organisatsioonis töötavad või kelle jaoks see organisatsioon tegutseb.

Infokeskusele sobiva asukoha leidmine on samuti suure tähtsusega, kui infokeskus tahab saavutada oma täit potentsiaali ja rahuldada kasutajate vajadusi. Ideaalselt peaks asuma infokeskus kohas, mis paikneks olemasolevate spordiraamatukogude, teaduskeskuste ja spordiorganisatsioonide lähedal ja oleks kasutajatele kergelt kättesaadav.

Samuti peaks infokeskuse asukoht võimaldama säilitada paberandjatel informatsiooni, tagaks kasutajatele lugemise/töötamise tingimused, oleks turvaline ja tehnilise inventariga hõlpsalt varustatav.

Eestis on küll hulgaliselt spordiinformatsiooni, ent see on suures osas staatiline informatsioon. Täna võib öelda, et Eestis ei toimu spordiinfo kogumist, töötlemist, taasesitamist ja infoteenuse pakumist kaasaegsete vahenditega. Koordineeritult on see ka praktiliselt võimatu.

Mida võiks kujutada endast Eesti Spordi Infokeskus? Variante on mitmeid, sõltub sellest, millisel tasemel asutust riik ja spordi katusorganisatsioonid, aga eelkõige spordiüldsus näha soovivad. Ideaalis võiks keskuse katuse alla mahtuda spordiariiv, -raamatukogu, -statistika-, uuringute ja visioonide üksus, aga ka teenust - PR-, meediakonsultatsiooni-, ja trükiteenust - pakkuvad üksused.

Maikuu toimus Lausanne'is Maailma Spordiinfo Assotsiatsiooni kongress, kus räägiti spordiinfost ning selle suhetest infotehnoloogia, meedia, uusmeedia, globaliseerumise, juriidika ja muude valdkondadega. Punase niidina läbis kongressi teemasid mõte, et spordiinfo süstematiseeritud organiseerimisel pole alternatiivi. Kas selle teostamiseks on parim variant infokeskus, on isegi ning sõltub eelkõige konkreetse riigi eripäradest.

**Ootame mõtteavaldusi Eesti Spordi Infokeskuse loomise vajalikkusest ja teisi ideid, mis meid selles tegevuses edasi aitavad.**

## LÜHIDALT

### EOK president Tiit Nuudi tänas ROK-i eks-presidenti Juan Antonio Samaranchi

Eesti Olümpiakomitee president Tiit Nuudi tänas Eesti olümpiapere nimel 16. juulil Rahvusvahelise Olümpiakomitee ekspresidenti Juan Antonio Samaranchi.

"Täname Teid kogu Eesti olümpiapere nimel maailma olümpialiikumisele viimase 20 aasta jooksul antud uue energia eest," kirjutas Nuudi tänukirjas Samaranchile. "Peame äärmiselt oluliseks, et Teie presidendiks olemise aja jooksul toimus olümpialiikumises oluline muudatus väikeste riikide nagu Eesti rolli suurendamise näol. Tunnetasime seda vahetult Teie ja Teie juhitud ROK-i abina meile ning tähelepanuna meie tegemistele."

### EOK liige Jüri Tamm valiti EOC sportlaskomisjoni asepresidendiks

Juuni keskel Roomas toimunud I Euroopa sportlaste assambleel valiti Euroopa Olümpiakomitee Assotsiatsiooni (EOC) sportlaskomisjoni asepresidendiks Eesti Olümpiakomitee liige ja kahekordne olümpiapronks Jüri Tamm.

Komisjoni presidendiks valiti olümpiavõitja ja kuuendkordne maailmameister teivashüppes Sergei Bubka (Ukraina) ning peasekretäriks olümpiavõitja sõudmises Miriam Batten (Suurbritannia).

14.-15. juunini EOC korraldatud assambleel osalesid 38 Euroopa riigi olümpiakomitee ja sportlaste esindajad. Eestist lisaks Tammele ka EOK peasekretär Toomas Tõnise. Lisaks valimistele oli päevakorras mitu praegu suurt kõlapinda leidvat teemat nagu toidulisandite kasutamise ohud spordis, ületreeningu ohud ja selle vältimine ning sportlase sotsiaalne integreerumine ühiskonda karjääri ajal ja pärast seda.

### EOC seminaril kuulati värsked raporteid

22. Euroopa Olümpiakomiteede Assotsiatsiooni (EOC) korraldatud peasekretäride ja delegatsioonijuhitide seminar toimus 29.-30. juunini Sloveenias Portorozis. Eestist osalesid EOK president Tiit Nuudi ja spordiprojektide juht Martti Raju.

47 Euroopa rahvusliku olümpiakomitee esindajad kuulsid kahe päeva jooksul tulevaste olümpiamängude korraldajate - Salt Lake City 2002, Ateena 2004 ja Torino 2006 - värsked raporteid ettevalmistustöödest. Lisaks andis rahvuslike olümpiakomiteede seas seoses Sydney OM-iga läbi viidud küsitlusest ülevaate tehnilise koostöö komisjon.

ROK-i spordidirektor Gilbert Felli, Olümpiasolidaarsuse ning ROK-i rahvuslike olümpiakomiteedega suhtlemise osakonna direktor Pere Miro ning ROK-i muude osakondade töötajad andsid kokkuvõtlike ülevaate uudest ja senise töö põhiohkudest.

Maailma Olümpiakomiteede Assotsiatsiooni (ANOC) peasekretär ja EOC juhatus liige Feliciano Mayoral andis ülevaate EOC eesootavatest üritustest ja peatus pikemalt oktoobris Berliinis läbi viidaval kõrgetasemelisel talentide leidmise seminaril.

Portorozis toimunud seminari juhatas EOC peasekretär Mario Pescante, kohal viibisid EOC president Jacques Rogge ja asepresident Patrick Hickey.

Järgmine EOC seminar toimub 2002. aasta kevadel Küprosel.

### Tiit Nuudi õnnitles ROK-i uut presidenti

Eesti Olümpiakomitee president Tiit Nuudi õnnitles Eesti olümpiapere nimel Rahvusvahelise Olümpiakomitee uueks presidendiks valitud Jacques Rogge'i.

"Teie valimine ROK-i presidendiks on tunnustus Euroopa Olümpiakomiteede Assotsiatsioonile, Euroopa rahvuslikele olümpiakomiteedele ja eelkõige kaasaegsele nägemusele olümpialiikumisest," kirjutas Nuudi õnnitluskirjas Rogge'ile. "Teie sisutihedad mõtteavaldused olümpialiikumise tänasest tegevusest, organisatsioonist Euroopas ja tulevikust annavad ka Eesti Olümpiakomiteele uut hoogu aidata kaasa olümpialiikumise tänapäevastumisele ja vundamendi - rahvuslike olümpiakomiteede - positsiooni tugevdamisele kogu maailmas."

Finantiis. Investiis. Insurantiis.



Pank. Liising. Kindlustus. Varahaldus.

Eesti Olümpiakomitee sponsor

REIN MEIJEL, ETSÜ

# Eesti tervisesportlased said olümpiaadil kiita



Tervisespordi olümpiaad on justkui omamoodi olümpia, kust ei puudu ka avadefilee delegatsioonide sissemarsiga. Eesti lippu kannab tervisespordi ühenduse peasekretär ja Eesti tervisesportlaste delegatsiooni juht Seefeldi olümpiaadil Rein Meijel.

20.–24. juunini toimus Austrias Seefeldis VII tervisespordi olümpiaad, kus osales üle 300 tervisesportlaste Eestist.

Tervisespordi olümpiaad on justkui omamoodi olümpia. Kõik osalejad saavad olümpiapassi, toimub ava- ja lõputseremoonia, distantsi lõppedes antakse välja medalid ja diplomid ning ürituse raames toimub ulatuslik kultuuriprogramm. Tervisespordi olümpiaadi eripäraks aga on see, et erinevalt olümpiamängudest osalejate aega ei mõõdetata ning kohtasid ei jagata – iga osaleja võib osta peale ala läbimist diplomi ja medali.

## Motoks liikumine puhtas looduses

Seefeldi tervisespordi olümpiaadil osales 28 riiki ligi 8000 tervisesportlasega. Eestist olid esindatud kõik suuremad linnad ja 14 maakonda, vaid Viljandi maakonnast polnud ühtegi esindajat.

Seekordse olümpiaadi aladeks olid tervisekäimine (6 km, 10 km, 20 km ja maraton), jalgrattasõit (28 ja 50 km), mägiikäimine (13 km 1200–1800 m kõrgusel merepin-

nast) ja ujumine (300 m, 500 m ja 1000 m). Alad ja distantsid saavad olümpiaadil osalejad vabalt valida. Seefeldi olümpiaadil kolme ala (käimine, jalgratas, ujumine) läbinutele anti triatloni medal.

Olümpiaadi põhieesmärgiks on propageerida liikumist puhtas looduses. Üritusel, millel kindel koht Euroopa tervisespordis, võib osaleda iga kodanik lapsest kõrge eani. Tänavuse olümpiaadi keskmine vanus oli 55–60 eluaastat.

Mõistagi osaletakse olümpiaadil oma isikliku rahakoti arvelt. Kui sõiduraha läheb kõigil ühepalju – Eesti tervisesportlased on eelistanud odavaimat reisivahendit, bussi –, siis majutuskoha saab valida vastavalt võimalustele.

Eesti tervisesportlased pälvisid Seefeldis organiseerituse, liikumisharrastuse populaarsuse ja massilise osavõtuga olümpiaadil osalejate heakskiidu. Lisaks pälvis kiitust Eesti delegatsiooni ilus ja ühtlane riietus.

## Olümpiaadi läbiviimine Eestisse

Olümpiaadi korraldanud Rahvusvahelises Tervisespordi Föderatsioonis tegeleb liiku-

misharrastusega 33 liiget. Pealaks on käimine, järgnevad jalgratas, ujumine ja suusatamine. Organisatsiooni iga-aastases kalendris on tänavu kirjas ka 37 Eesti käimisüritust.

Tervisespordiföderatsiooni põhiliseks suunaks on arendada välja maksimaalsed võimalused liikumiseks, milleks on tähistatud käimis-, suusa- ja jalgrattaradadel tervisespordiürituste korraldamine. Organisatsioon annab välja karikaid üritusel massiliselt esindatud klubidele ning paneb rõhku nii individuaalsele ja mitteorganiseeritud kui ka grupiviisilisele ja organiseeritud liikumisharrastusele.

Eestis tegeleb liikumisharrastusega 16 klubi (tugevamatest Pärnu Tervisesport, Pärnu Kalev, Maardu-Sport, Tamsalu, Maiklubi, Narva Elektriijaamade spordiklubi, Kohtla-Järve Spordihuvi Klubi, Paide, Aegviidu Kuldking, Jõulumäe Tervisekeskus jt) ja tervisesportlastele on välja jagatud 1680 käimiskaarti (nii stardikordade kui kilomeetrite kogumiseks).

Kui kõik laabub plaanipäraselt – Eestis laieneb organiseeritud liikumisharrastus veelgi ja Eesti Tervisespordi Ühendus (ETSÜ) täiustab tööd looduses liikumise alal – korraldab Eesti 2007. aasta juunis tervisespordi olümpiaadi Pärnus ja Jõulumäel. Järgmine olümpiaad aga toimub nagu ikka iga kahe aasta tagant ehk siis 2003. aastal Belgias, Gentis.

## Spordimuseumi juhiks sai Mati Tolmoff

Kultuuriminister Signe Kivi sõlmis 3. juulil töölepingu Mati Tolmoffiga, kes asus alates 4. juulist Eesti Spordimuseumi direktori ametikohale. Tööleping sõlmiti kolmeks aastaks.

Kultuuriministri sõnul on Tolmoffil selged arenguvisionid museumi tegevuse atraktiivseks muutmiseks ning spordimuseumi aktiivseks tutvustamiseks. Tal on hea side spordi- ja kultuuriringkondadega, mis aitab areneda muuseumil hästi toimivaks, majandavaks ja koostöövõimeliseks institutsiooniks.

Mati Tolmoff on Tartu linna volikogu liige, klubi Tartu Maraton nõukogu liige, Eesti Tervisespordi Ühenduse juhatuse liige, Eesti Spordimuseumi nõukoja liige, Tartu linna ja maakonna spordinõukogu liige ning Tartu Kultuurkapitali nõukogu liige. 2000. aastal pälvis Mati Tolmoff riigi spordipreemia kohaliku omavalitsuse tasandi spordijuhtimise uuenduste eest.

Sportnet, [www.sportnet.ee](http://www.sportnet.ee)

# ROK-i 112. istungjärk Moskvas päev-päevalt

## Esmaspäev, 9. juuli

9.00-18.00 World Trade Centre **ROK-i juhatus**

## Teisipäev, 10. juuli

9.00-18.00 World Trade Centre **ROK-i juhatus**

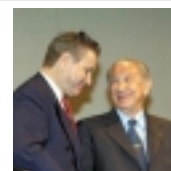
## Kolmapäev, 11. juuli

9.00-18.00 World Trade Centre **ROK-i juhatus**

## Neljapäev, 12. juuli

8.30-10.30 World Trade Centre **Sportlaskomisjon**

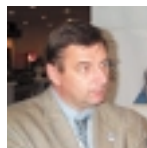
**10.00 World Trade Centre** **ROK-i juhatuse ning rahvusvaheliste suve- ja talispordialade föderatsioonide ühishõupidamine**  
Rahvusvahelise Suvespordialade Assotsiatsiooni (ASOIF) president Denis Oswald pidas olümpiaspordialaliitude nimel tänukõne Juan Antonio Samaranchile.



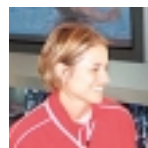
**12.00-15.00 Radisson Hotel** **Kandidaatlinnade esitlused sportlaste kaudu**



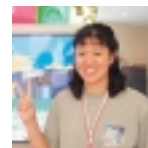
Osaka:  
Mikako Kotani Sugiura



Paris:  
Jean-François Lamour



Toronto:  
Anne Montminy

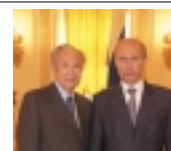


Peking:  
Ping Lang



Istanbul:  
Naim Süleymanoglu

**12.00 Kreml** **Riigipea esinemine**  
Venemaa president Vladimir Putin tervitas Kremlis ROK-i liikmeid. Putin lausus, et rahuarmastava ja õiglase olümpiavõistluse ideaalid peavad edasi elama. "20. sajandil sai olümpialiikumisest võimas inimsust ühendav jõud," ütles Putin.



**14.15 World Trade Centre** **Eetikakomisjon**

**15.00 World Trade Centre** **ROK-i juhatuse ja sportlaskomisjoni ühishõupidamine**

**19.00 Suur Teater** **ROK-i 112. istungjärku avatseremoonia**  
Juan Antonio Samaranch avab viimast korda ROK-i presidendina olümpiaorganisatsiooni istungjärku.

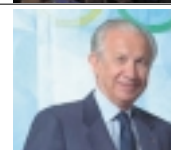


## Reede, 13. juuli

**9.30 World Trade Centre** **ROK-i 112. istungjärku algus**  
Esimesed kohtumised, nõupidamised ja ettekanded.



**9.30 World Trade Centre** **Juan Antonio Samaranchi nimetamine ROK-i aupresidendiks**  
ROK-i liikmed nimetavad Samaranchi eluaegseks aupresidendiks. Samaranchi autasustatakse ROK-i kõrgeima autasu, Kuldse Olümpiaordeniga, samuti tehakse ettepanek nimetada Lausanne'is asuv Olümpiamuuseum "Samaranchi Muuseumiks". President Samaranch tänab liikmeid talle osutatud au eest: "Täna teid selle suuremeelsuse eest. Luban, et olen edaspidi alati uue presidendi ja juhatuse käsutuses, kui nad vajavad minu nõu või soovivad teha koostööd."



**9.30-17.00 World Trade Centre** **Kandidaatlinnade esitlused**



Osaka



Paris



Toronto



Peking



Istanbul

17.15 World Trade Centre **Kontrollkomisjoni esimehe raport**

18.00 Congress Hall **XXIX olümpiaadi mängude 2008. aasta korraldajalinna valimine hääletamise teel ja lepingu allkirjastamine**  
 Samaranch kuulutab välja, et XXIX olümpiaadi mängud 2008. aastal korraldab Peking.  
 Samaranch ja Pekingi linnaapea Liu Qi kätlevad ja kirjutavad alla lepingule ROK-i ja linna vahel.  
 Protseduuri õigsust kontrollib ROK-i liige Marc Hodler.

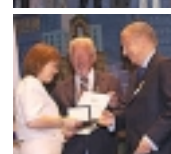


20.00 Radisson Hotel **XXIX olümpiaadi (mängude 2008. aasta korraldajalinna) pressikonverents**

**Laupäev, 14. juuli**

9.00 World Trade Centre **Olümpiaordenite kätteandmine Sydney "Prix Olympia" autasustamis- tseremoonia.**

ROK autasustab viit inimest Olümpiaordeniga erakordsete teenete eest olümpialiikumisele ja maailma spordi arengule.  
**Eric Walter**, (Šveits) – töötas neljadel olümpiamängudel ajakirjanikuna, nõustas ROK-i pressikomisjoni ning raadio- and telekomisjoni.  
**René Burkhalter**, (Šveits) – töötas aastaid Šveitsi Vehklemisföderatsioonis ja Grand Prix de Bern korraldajana. Oli paljudes ametites erinevates spor- diorganisatsioonides, muuhulgas Šveitsi Olümpiaassotsiatsiooni presidendi.  
**Richard Bunn**, Suurbritannia – Euroopa Ringhäälinguliidu ametnik, mitmete oluliste lepingute väljatöötamise ja sõlmimise juures. EBU olümpiaprogrammide koordinaator viimased 22 aastat.  
**Arnold Green**, Eesti – oli Eesti Olümpiakomitee president 1989–1997, Eesti olümpia delegat- siooni juht Albertville'is, Barcelonas, Lillehammeris ja Atlantas ning Eesti Maadlusliidu ja Suusaliidu ekspresident.  
**Felix Savon**, Kuuba – kolmekordne olümpiavõitja ja kuuekordne maailmameister poksi raskekaalus. Samas anti kätte autasu olümpiamarkide eest – Prix Olympia – Austraaliale.



9.30–18.00 World Trade Centre **ROK-i direktorite, komisjonide ja töögruppide raportid**

10.00 World Trade Centre **Peasekretär loobub ametist**  
 Françoise Zweifel, kes töötas ROK-i administratsioonis 1982. aastast ning peasekretärina 1985. aastast, teatab, et loobub senisest ametist.  
 Ligi 20 aastat ROK-is töötanud Zweifel tegeles peamiselt igapäevase töö koordineerimise ja logistikaga, aga ka Olümpiamuuseumi üleshitamisega.



13.30 ja 18.30 Radisson Hotel **ROK-i meediabriifingud**

Radisson Hotel **XIX taliolümpiamängude Salt Lake City 2002 korralduskomitee pressikonverents**


21.00 **Monument Samaranchile**  
 Lužniki staadioni ees avatakse õhtul monument Samaranchile.  
 Kohal viibib ka Moskva linnaapea Juri Lužkov. Monument meenutab 1980. aasta olümpiamedalit esiküljel Samaranchi profiiliga.



**Pühapäev, 15. juuli**

Viimane päev enne presidendivalimisi. Vasakult: Un Yong Kim, Jacques Rogge, Anita L. Defrantz, Pál Schmitt, Richard W. Pound.



10.00	World Trade Centre	<b>XIX taliolümpiamängude Salt Lake City 2002 korralduskomitee raport</b> Salt Lake City korralduskomitee esimees Mitt Romney annab ülevaate 2002. aasta OM-i ettevalmistustöödest.	
11.00	World Trade Centre	<b>XXVIII olümpiaadi mängude Ateena 2004 korralduskomitee raport</b> Ateena korralduskomitee esinaine Gianna Angelopoulos-Daskalaki annab ülevaate 2004. aasta OM-i ettevalmistustöödest.	
12.00	World Trade Centre	<b>Maailma Antidopingu Agentuuri raport</b>	
13.00	World Trade Centre	<b>Eetikakomisjon</b>	
15.15	World Trade Centre	<b>XX taliolümpiamängude Torino 2006 korralduskomitee raport</b> Torino korralduskomitee esimees Valentino Castellani annab ülevaate 2006. aasta OM-i ettevalmistustöödest.	
17.00	World Trade Centre	<b>XXVII olümpiaadi mängude Sydney 2000 korralduskomitee raport</b>	
17.00	World Trade Centre	<b>Lõpptähtaeg kandidatuuride esitamiseks ROK-i juhatusse</b>	
17.30	World Trade Centre	<b>Cathy Freeman – aasta pärast Sydneyt</b> Olümpiavõitja Cathy Freeman räägib oma läbielamistest ja tegevusest aasta jooksul pärast OM-i.	
13.30 ja 18.30	World Trade Centre	<b>ROK-i meediabriifingud</b>	
<b>Esmaspäev, 16. juuli</b>			
9.00	World Trade Centre	<b>Aunimetuste komisjoni raport</b>	
9.30	World Trade Centre	<b>ROK-i uute liikmete valimine</b> Valitakse kuus uut ROK-i liiget: John Dowling Coates (Austraalia), Issa Hayatou (Kamerun), Juan Antonio Samaranch Jr (Hispaania), Els van Breda Vriesman (Holland), Randhir Singh (India), Timothy Tsun Ting Fok (Hong Kong).	
11.00	World Trade Centre	<b>ROK-i uue presidendi valimine</b>	
12.00	World Trade Centre	<b>ROK-i uue presidendi valimise tulemustest teadaandmine</b> Jacques Rogge (Belgia) valitakse ROK-i kaheksandaks presidendiks.	
12.15	World Trade Centre	<b>Olümpiaorden Samaranchile</b>	
15.00	World Trade Centre	<b>Ühe asepresidendi ja uute juhatuse liikmete valimine</b> Vitali Smirnov valitakse neljaks aastaks ROK-i asepresidendiks. Smirnov on ROK-i liige 1971. ja Venemaa OK president 1992. aastast. Lambis W. Nikolaou (Kreeka) ja Toni Khouri (Liibanon) valitakse ROK-i täitevkomitee liikmeteks.	  
18.00	Radisson Hotel	<b>ROK-i presidendi pressikonverents</b>	



# Milliseks kujuneb Rogge'i ajastu ROK-is?

TIIT KARUKS, KUKU Raadio

Rahvusvahelise Olümpiakomitee presidentide tegevuse võib siinkirjutaja arvamust mööda jaotada kolmeks perioodiks: Pierre de Coubertini, Avery Brundage'i ja Juan Antonio Samaranchi ajastuks.

Aatemees Pierre de Coubertin kutsus ellu nüüdisaja olümpiamängud ja -liikumise. Sõnastas selle olemuse: mängudel on tegu asjaarmastajate jõukatsumisega Fair Play vaimus, neid ideid peaks väsimatult propageerima ka olümpiavahelistel aastatel.

Avery Brundage üritas praktiliselt viimase mohikaanlasena algideed iga hinna eest kaitsta. Ent olümpialiikumisse sisenesid – esialgu küll varjatult – professionalism ja kommertsiaalsus. Seda eeskätt idabloki poolelt. Elukutseline diplomaat Juan Antonio Samaranch avas kõik väravad: tulid elukutselised, suursponsorid, kasumiarvestused, korruptsioon. Samaranchi valitsemisajal kujunes olümpiaspordist meelelahutustööstuse osa, niite hakkasid tõmbama suurkontsernid ja televisioon. Üha rohkem hakati rääkima ROK-i ja selle liikmete stagneerumisest ja korrumpeerumisest. Üha rohkem kõneldi korraldajate ja ROK-i majanduslikest arvestustest, mängude kasumlikkusest. Ühtaegu kujunes ROK-ist Samaranchi ajal mõjukamaid maailmaorganisatsioone. Eeskätt Samaranchi diplomaatid võimsid päätsid olümpialiikumise lõhenemisest.

Nõnda küsimegi: mida toob Samaranchi ilmselge soosiku Rogge'i valitsemisajaga?

Jacques Rogge'i valimine ROK-i presidendiks oli hea sõnum eeskätt Euroopale ja Põhja-Ameerikale. Skandaalide räsitud Belgias vallandas see aga tõelise rõõmu puhangu.

Eelmine olulise rahvusvahelise organisatsiooni belglasest juht oli lühikest aega NATO peasekretäri ametit pidanud Willi Claes,

kes aga pidi korruptsioonis süüdistatuna tagasi astuma.

Rogge'i valimist ROK-i peasekretäriks võrreldakse Belgias kroonprints Philippe'i õnnestunud abieluga 1999. aasta detsembris. Printsess Mathilde on olnud Belgiale reklaam, nüüd oodatakse sama Rogge'ilt.

Rogge on muide Belgia kuningaperekonna hea sõber. Ka kuningas Albert on olnud olümpiakomitee liige. Juunis külastas ta koos Rogge'iga Kreekat, kus tutvuti 2004. aasta suveolümpia võistluspaikadega.

Rogge'i valimine ROK-i presidendiks on saanud valdavalt positiivseid vastukajaid.

Rogge on enese sõnul mees, kes oskab ka valitsusele "ei" öelda. 1980. aastal oli valitsus seisukohal, et Belgia peaks boikoteerima Moskva suveolümpiat. Rogge'i hääl otsustas siiski Belgia sportlaste osalemise.

Jacques Rogge'i plusside hulka kuulub kindlasti asjaolu, et teda pole seostatud ROK-i korruptsiooniskandaalidega (hüüdnimi Mister Clean). Meenutagem, et Salt Lake City kampaaniaga seonduva skandaali tõttu tuli kümnel ROK-i liikmel tagasi astuda.

Rogge'i sõnul pole ta külasthanud ühtegi 2002. aasta taliolümpia kandidaatlinna. Tal polevat selleks lihtsalt aega. Palju keeli valdavat Rogge'i peetakse väga heaks diplomaadiks ja nõupidajaks, kes on võimeline lahendama väga raskeid küsimusi ja leidma kompromisse. Tema plussiks loetakse sedagi, et belglasel pole tõsiseid vaenlasi.

Rogge on sündinud ja töötanud kirurgina Gentis, mis asub Belgia flaamikeelses osas. Nõnda tekitas tema valimine flaamikeelses piirkonnas ka rohkem vastukaja kui prantsuskeelses.

Esialgu arvati, et Rogge pole ROK-i presidendid kohal tarvis piisavalt paksu nahaga, Jacques Rogge ise lubab hakata kasutama kirurgilist sekkumist.

"Kui kirurgina näen mädapaiset, lõikan selle lahti, eemaldan mäda ja jälgin patiensendi paranemist. Nähes probleemi, üritan selle viivitamatult lahendada," lubas Rogge enne valimisi.

Samuti on Rogge lubanud panna piiri olümpiamängude mõõdutundetule paisumisele.

Rogge'i valimist näeb positiivsena ka ROK-i soomlasest liige Peter Tallberg. Mõlemad on olnud kõvad purjetajad, võistlesid 1968. ja 1972. aastal olümpiamängudel.

1967. aasta MM-il Hankos purjetasid mõlemad Finn-klassis. Tallberg oli tollal neljas, Rogge kolmekümne teine.

Nii või teisiti on olümpialiikumine ühtsem kui Samaranchi-aja algul. Külma sõda on lõppenud, puudub ka Lõuna-Aafrika probleem. Rogge'il on hea võimalus jäädvustada end ajalukku kui ühtsuspresident, plekideta inimene.

Samaranchi ajal hakati ROK-i kutsuma eliitarseks suletud KLUBIKS. Kas Jacques Rogge soovib ja suudab midagi muuta?

# Üheskoos unistust kandes



Täiuseihalus.

Mõttelend.

Tegevushaare.

Ühtekuuluvus

suures ja õilsas

mängus.

Kustumatu valgus,

mis väärrib

lugupidamist.

Unistus,

mis saanud

alguse

päikesekiirest.



EOK SPONSOR



E E S T I O L Ü M P I A L I I K U M I S E T O E T A J A D 2 0 0 1 - 2 0 0 4